תלמודו בידו

קידושין דף ג עמוד א

א] אלו גידולי קרקע חייבים במעשר מן התורה ואלו מדרבנן, וכיצד נקבעת שנת המעשר שלהם ?

ב] באלו הלכות אתרוג שוה לאילן, ובאלו הלכות שוה לירק ?

ג] האם כוי הוא מין חיה או מין בהמה, ומהי הנפקא מינה בזה ?

ד] במה גט אשה שוה לגט שחרור, ובמה אינם שוים ?

א] דגן תירוש ויצהר: החיוב לעשרם מן התורה. ונקבעים לפי השנה שבה גדלו שליש.
בשנה הראשונה, שניה, רביעית וחמישית, מפריש מעשר שני.
בשנה השלישית וששית, מפריש מעשר עני.

פירות האילן: חיובם מדרבנן. ונקבעים לפי החנטה [שהיא תחילת גידולם].
שדומים לדגן בכך שגדלים על מי גשמים, ולא על מים שאובים.

ירקות: חיובם מדרבנן. ונקבעים לפי שנת הלקיטה, כי בשונה מדגן אינם גדלים במי גשמים בלבד, אלא אף על ידי מים שאובים.

ב] אילן: נוהגים בו דיני ערלה ורבעי, ולגבי שביעית הולכים בו אחר החנטה.
ירק: לענין מעשרות, שפירותיו מתעשרים [מעשר שני ועני] לפי השנה שבה נלקטו.
שדרך גדילת האתרוג היא כגדילת ירק, על ידי מי גשמים וגם מי השקיה.
אך לר' אליעזר, דינו כאילן אף לענין מעשר ללכת בו אחר החנטה.

ג] ספק חיה ספק בהמה. <u>ולכן</u>: חייב בכיסוי הדם כדין חיה. חלבו אסור כדין בהמה.
ואסור להרביעו לא עם חיה ולא עם בהמה.

ד] שוים: הביא גט אשה או גט שחרור מחוץ לארץ, צריך לומר בפני נכתב ובפני נחתם.
אינם שוים: אמר "תנו גט זה לאשתי", יכול לחזור בו כל עוד לא ניתן הגט לאשה.
"תנו שטר שחרור זה לעבדי" אינו חוזר בו, שזכין לאדם שלא בפניו.

הסיכומים "תלמודו בידו", הם באדיבות מכון "מעשה חושב".
שגיאות מי יבין, נא לשלוח כל הערה הן בהבנת הדברים והן בעריכתם לtalmudobiyado@gmail.com
נתרם לזכות **רייזל, פנחס, פערל בלומא, גאלדא, ובנימין עסטרייכער** שיחיו